

Szerkesztő, esszéíró, fordító, egyetemi docens.

1966-70 tanár a tordai Mezőgazdasági Líceumban; 1970-83: a bukaresti Hét szerkesztője főszerkesztő-helyettese, 1983-90: a Művelődés szerkesztője, 1990-92: a Művelődési Minisztérium államtitkára, 1992 ? adjunktus, majd docens a BBTE Bölcsészettudományi Karán. 1995-től a Korunk főszerkesztő-helyettese.

Életműve:

Saját kötetei: Dávid parittyája (esszék Buk., 1979), Nyomunkban a hírözön (publicisztika Buk., 1982), Montaigne köpenye (esszék Buk., 1985), A szent liget (tanulmányok a görög tragédiáról, Kv., 2005), Golyóstoll. Egy értelmiségi jegyzetfüzetéből 1980-1982 (publicisztika Marosvásárhely, 2006). Fordítások: Robert Escarpit: A könyv forradalma (Buk., 1973), Korszellem és önismeret (Válogatás a két világháború közötti román esszéirodalomból. Buk., 1988), Andrei Pleșu: Tescani napló (Kvár., 2000), Tanúskodni jöttem (Válogatás a két világháború közötti román emlékirat- és naplóirodalomból. Kvár., 2003).

Külföldön: Brassai: Letters to my parents (1920-1940) (Gallimard, Párizs, 2000 Utószó).

Kutatási területe: világirodalom.

Szakmai elismerése: a Román Írószövetség debüt-díja (1979).

Horváth Andor

Írta: Szócs Levente
2010. január 15. péntek

Társadalmi munkássága: a romániai Soros Alapítvány alapító tagja (1990), Orsz. Tanácsának tagja (1990-2000). A Bolyai Társ. elnöke (1994-1998), a Kolozsvár Társ. alelnöke (2005-).